

Dosarul nr. 2ra-879/17

Instanța de fond: Judecătoria Călărași – V. Neguriță

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Panov, A. Nogai, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas,
Iurie Bejenaru, Oleg Sternioală,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Natalia Covaliov în interesele Întreprinderii Mixte „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la acțiunea Întreprinderii Mixte „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Valeriei Cosovan privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 26 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

ÎM „Incaso” SRL la data de 27 noiembrie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Valeriei Cosovan privind încasarea datoriei în mărime de 23 647,85 lei și cheltuielilor de judecată în mărime de 1 543 lei (f.d 2-4).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la data de 21 iulie 2014 între ÎCS „Iute Credit” SRL și Valeria Cosovan a fost încheiat contractul de împrumut nr. 582897, creditorul și-a onorat obligația și a transferat debitorului împrumutul, iar debitorul s-a obligat pentru neexecutarea graficului de rambursare a împrumutului să plătească pe lângă valoarea împrumutului dobânda și o penalitate contractuală.

Debitorul Valeria Cosovan nu și-a onorat obligațiile contractuale asumate în baza contractului de împrumut, astfel, creditorul a expediat în adresa acesteia reclamație, prin care a informat debitorul despre neexecutarea contractului și faptul rezilierii contractului.

În baza contractului de cesiune CES- 1/01/06/2010 din 01 iunie 2010, încheiat între ÎCS „Iute Credit” SRL și ÎM „Incaso” SRL, prelungit prin acordul adițional

nr.01/06/2013 până la data de 01 iunie 2018 ÎCS „Iute Credit” SRL a transmis dreptul de creanță către ÎM „Incaso” SRL.

Prin hotărârea Judecătorei Călărași din data de 31 mai 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a încasat de la Valeria Cosovan în beneficiul ÎM „Incaso” SRL datoria în mărime de 10 999 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 800 lei cu titlul de asistență juridică, în sumă de 329,97 lei cu titlul de taxă de stat și în sumă de 90 lei cheltuieli de citare publică, în total suma de 12 218,19 lei, în rest cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind nefondată (f.d 54, 61-62).

Prima instanță a reținut, că clauzele contractuale, ce vizează penalitatea pentru rezilierea anticipată a contractului și penalitatea contractuală pentru întârziere sunt nule de drept în temeiul art. 719 alin. 1, lit. f) Codul Civil, întrucât obligă împrumutatul la plata unor sume disproporționat de mari în cazul neonorării obligațiilor contractuale, comparativ cu eventualele pagube suferite de împrumutător. În partea ce ține de suma împrumutată și taxa aferentă acesteia instanța a conchis că urmează a fi încasată în beneficiul reclamantului deoarece la materialele cauzei nu există probe, ce ar atesta rambursarea de către Valeria Cosovan a sumelor menționate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 23 iunie 2016 avocatul Natalia Covaliov în interesele ÎM „Incaso” SRL a depus apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii în partea respingerii pretențiilor cu privire la rezilierea contractului de împrumut și a penalităților contractuale de întârziere cu emiterea în această parte a unei hotărâri privind admiterea pretențiilor și a cheltuielilor de judecată suportate în instanța de apel (f.d. 59, 67-68)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 26 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de către avocatul Natalia Covaliov în interesele ÎM „Incaso” SRL, s-a menținut hotărârea Judecătorei Călărași din data de 31 mai 2016 (f. 82, 83-85).

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 26 ianuarie 2017 avocatul Natalia Covaliov în interesele ÎM „Incaso” SRL a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea contestată cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie admise pretențiile cu privire la încasarea penalităților contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 90-91).

În motivarea recursului a invocat, că instanța de apel a aplicat eronat art. 602 alin. 1) și art. 624 alin. 1) Cod Civil, iar decizia recurată a fost emisă contrar art. 22 din CPC.

În conformitate cu art. 434 alin.1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 26 octombrie 2016. Copia a fost expediată în adresa participanților la proces la data

de 21 noiembrie 2016, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul declarat de către avocatul Natalia Covaliov în interesele ÎM „Incaso” SRL la data de 26 ianuarie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către avocatul Natalia Covaliov în interesele ÎM „Incaso” SRL este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurtei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către avocatul Natalia Covaliov în interesele ÎM „Incaso” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Natalia Covaliov în interesele ÎM „Incaso” SRL inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Natalia Covaliov în interesele Întreprinderii Mixte „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 în pricina civilă la acțiunea Întreprinderii Mixte „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Valeriei Cosovan privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală